

РЕШЕНИЕ

№ 3740

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1962** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

С решение от 27.01.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 11625/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-005241/ 25.03.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР - отдел „Пътна полиция“, с което на Б. Е. З. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3, пр.2 ЗДвП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Б. Е. З.. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да реши спора по същество, като отмени издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Според задължителните за настоящата инстанция фактически установявания на районния съд, на 10.03.2019 г., около 20:30 часа касаторът управлявал лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], когато е спрял за проверка. Б. З. отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство „А. Дрегер 7410+” № 02015 и за употреба на наркотични вещества с техническо средство D. C. 3000. На З. е издаден талон за медицинско изследване № 0006808, но няма данни лицето да се е явило в лечебното заведение.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Според нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба в размер на 2000 лв. Нормата съдържа отделни състави на административни нарушения, като осъществяването на което и да е от тях е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя.

В случая Б. З. е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство „А. Дрегер 7410+” № 02015 и след това е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества с техническо средство D. C. 3000, т. е. налице са два отказа, като всеки един от тях представлява отделно административно нарушение.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до

отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 11625/ 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 104 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: